

4. Terenowy organ administracji państwowej będący organem założycielskim przedsiębiorstwa może ustalić opłatę niższą, niż wynikałaby z zastosowania zasady określonej w ust. 2 pkt 1 i ust. 3, jeśli nie spowoduje to dotowania działalności przedsiębiorstwa w tym zakresie.

5. Opłatę obliczoną od podstawy, o której mowa w ust. 2 pkt 2, zwiększa się o opłatę dodatkową wynoszącą 10 zł od 1 m³ wody i 10 zł od 1 m³ ścieków. Opłaty tej nie pobiera się od jednostek gospodarki komunalnej, indywidualnych i uspołecznionych gospodarstw rolnych oraz od jednostek zaliczonych przez Główny Urząd Statystyczny do sfery poza produkcją materialną i od zakładowej gospodarki mieszkaniowej jednostek sfery produkcji materialnej. Opłata dodatkowa jest przeznaczona na finansowanie budowy, rozbudowy i modernizacji urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych w miastach.

6. Opłatę za wodę pobieraną z urządzeń zbiorowego zaopatrzenia w wodę wsi i za wprowadzanie ścieków do zbiorczych urządzeń kanalizacyjnych wsi ustalają terenowe organy administracji państwowej o właściwości ogólnej stopnia wojewódzkiego w wysokości średnich kosztów dostarczania 1 m³ wody i odprowadzania 1 m³ ścieków za pomocą tych urządzeń na obszarze województwa.

§ 12. 1. Ilość pobieranej wody ustala właściciel urządzeń, o którym mowa w § 1, na podstawie wskazań wodomierzy, a w razie ich braku — według wytycznych, ustalonych przez Ministra Budownictwa, Gospodarki Przemysłowej i Komunalnej w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej.

2. Opłatę za wodę pobieraną z urządzeń zaopatrzenia w wodę miast i za ścieki wprowadzane do urządzeń kanalizacyjnych miast pobiera zakład eksploatujący te urządzenia.

3. Opłatę za wodę pobieraną z urządzeń zbiorowego zaopatrzenia w wodę wsi i za ścieki wprowadzane do urządzeń kanalizacyjnych wsi pobiera:

- 1) terenowy organ administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw rolnictwa stopnia podstawowego — od osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej,
- 2) zakład eksploatujący urządzenia — od pozostałych osób prawnych.

4. Ilość ścieków wprowadzanych do stanowiących własność Państwa urządzeń kanalizacyjnych miast i wsi ustala się na podstawie ilości pobranej wody z własnych ujęć i z urządzeń zaopatrzenia w wodę stanowiących własność Państwa.

5. Tryb określania ilości pobieranej wody i wprowadzanych ścieków przez jednostki Sił Zbrojnych ustali Minister Budownictwa, Gospodarki Przemysłowej i Komunalnej w porozumieniu z Ministrami Obrony Narodowej, Spraw Wewnętrznych oraz Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej.

§ 13. Decyzję o przyznaniu odszkodowania za szkody wyrządzone w związku z wykonaniem, utrzymaniem i eksploatacją urządzeń zaopatrzenia w wodę i urządzeń kanalizacyjnych stanowiących własność Państwa wydaje terenowy organ administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw gospodarki komunalnej lub rolnictwa stopnia podstawowego.

§ 14. 1. Należność za urządzenia zbiorowego zaopatrzenia w wodę wsi i zbiorcze urządzenia kanalizacyjne wsi oddane do użytku w 1986 r. ustala się na zasadach określonych w dotychczasowych przepisach, z tym że przychód szacunkowy z gospodarstwa rolnego ustala się stosując zasady ustalania tego przychodu obowiązujące w dniu 31 grudnia 1984 r.

2. Wymiaru należności, o których mowa w ust. 1, terenowy organ administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw rolnictwa stopnia podstawowego dokonuje w terminie do dnia 30 czerwca 1987 r.

§ 15. Utrzymuje się bez zmian opłatę za wodę pobraną z urządzeń zaopatrzenia w wodę miast, na potrzeby gospodarstw domowych i za ścieki wprowadzane do urządzeń kanalizacyjnych miast przez te gospodarstwa w wypadkach, w których wysokość tych opłat, obliczona w sposób określony w § 11 ust. 2 pkt 1 i ust. 3, okaże się niższa aniżeli obowiązująca w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 16. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 4 lutego 1977 r. w sprawie urządzeń zaopatrzenia w wodę i urządzeń kanalizacyjnych oraz opłat za wodę i wprowadzanie ścieków (Dz. U. Nr 7, poz. 29 i z 1982 r. Nr 43, poz. 279 oraz z 1985 r. Nr 2, poz. 8).

§ 17. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1987 r., z wyjątkiem § 14, który wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

235

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 24 grudnia 1986 r.

zawieniające rozporządzenie w sprawie stosowania przez jednostki gospodarki uspołecznionej formy bezgotówkowej w rozliczeniach z posiadaczami rachunków oszczędnościowo-rozliczeniowych.

Na podstawie art. 23 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. — Prawo bankowe (Dz. U. Nr 7, poz. 56 i z 1983 r. Nr 71, poz. 318) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 20 grudnia 1983 r. w sprawie stosowania przez jednostki gospodarki uspołecznionej formy bezgotówkowej w roz-

liczeniach z posiadaczami rachunków oszczędnościowo-rozliczeniowych (Dz. U. Nr 70, poz. 313) w § 6 w ust. 1 wyrazy: „30 000 zł” zastępuje się wyrazami: „50 000 zł”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1987 r.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner